

महिला पुनर्स्थापना केन्द्र (ओरेक)

Women's Rehabilitation Center (WOREC)

मिति २०७५ आश्विन ११

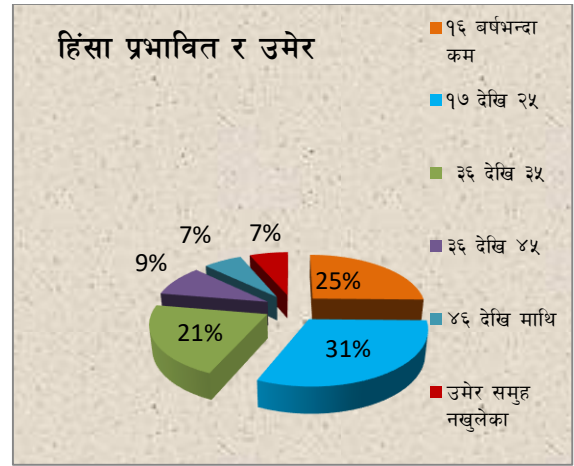
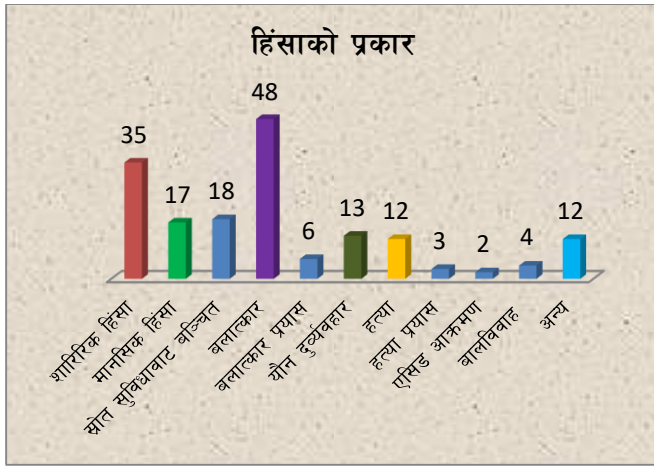
महिला माथि भएको हिंसाको मासिक प्रतिवेदन, भाद्र २०७५

एकै वर्ष ६ महिलामाथि एसिड प्रहार, प्रभावितहरूको सामाजिक एकिकरण र न्यायका लागि सरकार जिम्मेवार हुन आवश्यक ।

महिला माथि हुने हिंसाका स्वरूपहरू दिनप्रतिदिन भयावह रूपमा अगाडि आइरहेका छन् । बलात्कार पछिको हत्या होस् या महिलामाथि भएका एसिड आक्रमणका घटना हुन् यी सबै घटनाहरूले महिलाको शरीर वस्तु नै हो र यसलाई जस्तो तरिकाले उपभोग गर्दा पनि हुन्छ भन्ने मानसिकता पुष्टि गरेका छन् । नेपालमा भर्खरै मात्र सार्वजनिक भएका घटनाहरूलाई हेर्दा एसिड आक्रमण महिलामाथि हिंसा गर्ने सजिलो माध्यम र एउटा तुच्छ हतियार बनेको छ । जसको जति निन्दा गन्यो उति कम छ । एसिड आक्रमणकै कारण रौतहटकी किशोरी सम्भ्रना दासले दस दिन लामो अस्पताल संघर्षपछि आइतबार ज्यान गुमाउनुपरेको । उनकी बहिनी अभै उपचाररत छन् । सोमबार नवलपरासीमा अर्की युवतीमाथि यस्तै प्रहार भएको छ । यस्ता घटनाहरूले हाम्रो समाज कतातिर गैरहेको छ भन्ने स्पष्ट हुन्छ । यी घटनाहरूलाई हेर्दा सामाजिक रूपमा कमजोर पारिएका वर्ग तथा समुदायका महिला र बालिकाहरू निशानामा परेको छर्लङ्ग हुन्छ । जसले समाजमा महिला तथा बालिकाहरूको सुरक्षामाथि नै प्रश्न चिन्ह खडा गरेको छ ।

ओरेकको पछिल्लो एक वर्षको तथ्यांकलाई हेर्दा ६ जना महिला तथा किशोरीहरूमाथि यातनाको हतियारको रूपमा एसिड नै प्रयोग भएको देखिन्छ । बैवाहिक या प्रेमप्रस्ताव अथवा जवरजस्ती यौन सम्पर्क राख्न अस्वीकार गर्दा, दाइजोको मामिला या अन्य सामान्य झगडा आदिमा पुरुषले महिलाको अनुहार नै विगानै घृणित उद्देश्यका साथ एसिड प्रहार गरेको देखिन्छ । हाम्रो समाजमा रहेको महिला र पुरुषबीचको असमान शक्ति सम्बन्ध र सोही अनुरूप बनेको सामाजिक संरचनामा महिलालाई दोस्रो दर्जाको रूपमा स्थापित गराइएको कारण पुरुषले आफुले चाहेको कुरा जसरी पनि पाउनै पर्ने पुरुष सर्वोच्चताको मानसिकता र नपाएको खण्डमा बदलास्वरूप महिलालाई जीवनभर पीडा दिई उसको यौनिकता माथि प्रहार गर्नु आफ्नो पुरुषार्थ ठान्ने मानसिकताले पनि यस्ता घटना भएको पाइएको छ ।

यसरी नै भाद्र महिनामा मात्रै ओरेक कार्यालयमा जम्मा १७० महिला हिंसाका घटनाहरू संकलन गरिएको छ जसमध्ये १०४ वटा घटनाहरू कार्यालयमा नै दर्ता भएका छन् ।

अभिलेखीकरण भएका जम्मा १७० घटनाहरू मध्ये सबैभन्दा बढी ४८ जना महिला तथा बालिका माथि बलात्कार भएको पाइएको छ भने यसैगरी ३५ जनामाथि कूटपीट, १८ जनालाई खान लाउन नदिने, विवाह दर्ता, जन्म दर्ता तथा नागरिकता जस्ता स्रोत सुविधाबाट बञ्चतीकरण गरिएको, १७ जनामाथि गालीगलौज, धम्की, चरित्रहत्याका कारण मानसिक हिंसा भएको, १३ जनामाथि यौन दुर्यवहार र १२ जना महिलाको हत्या भएका तथ्यांकहरू संकलन गरिएको छ ।

यसैगरी हिंसा प्रभावित महिलाहरूमध्ये सबैभन्दा बढी १७ देखि २५ वर्ष उमेर समुहका ३१ प्रतिशत र १६ वर्षभन्दा कम उमेरका किशोरी तथा बालिकाहरू २५ प्रतिशत हिंसाबाट प्रभावित भएका छन् । यसैगरी २६ देखि ३५ उमेर समुहका २१ प्रतिशत, ३६ देखि ४५ उमेर समुहका ९ प्रतिशत, र ७-७ प्रतिशत ४६ वर्षभन्दा माथिका र उमेरसमुह नखुलेका महिलाहरू हिंसाबाट प्रभावित भएको तथ्यांक संकलन भएको छ । हिंसा प्रभावित मध्ये सबैभन्दा बढी ३८ प्रतिशत श्रीमानबाट, २१ प्रतिशत छिमेकीबाट र परिवारका सदस्यबाट २० प्रतिशत महिलाहरू हिंसा प्रभावित भएका छन् ।

निश्कर्ष :

एसिड आक्रमण जस्ता जघन्य अपराधका घटनाहरूलाई हल्का रूपमा नलिइकन यस्ता घटनाहरूले दीर्घकालिन रूपमा ल्याउने परिणामहरूमा विशेष ध्यान दिनुपर्ने आजको आवश्यकता देखिन्छ । यसका साथै घटनामा संलग्न दोषीलाई कारवाहि त अनिवार्य छँदै छ तर दोषीलाई दिइएको कडा कारवाहीले मात्रै न्यायले पूर्णता पाउन सक्दैन । यसप्रकारका हृदयविदारक घटनाहरूले त पीडित महिलाहरूको गिर्दो मनोवैज्ञानिक अवस्था, स्थायी रूपमा नै डिप्रेसन, एन्जाइटी आदि जस्ता रोगको शिकार बन्न सक्छन् । सामाजिक रूपमा बहिष्कृत बन्नपर्ने, काम पेशाबाट विमुख हुनुपर्ने पीडा त अझै वर्णन गर्न सकिने अवस्थामा नै छैन । तसर्थ उदाहरणका रूपमा रहेका एसिड आक्रमणमा परि उपचारार्थ बसन्ती परियार, सुष्मिता दास लगायतका घाइतेहरूको सरकारले अविलम्ब सामाजिक सुरक्षा र सामाजिक पुनर्एकिकरणतर्फ ध्यान दिनु जरुरी छ । यस्तै ललितपुर गोदामचौरको बलात्कारको घटनामा एकवर्षसम्म पनि प्रभावितले न्याय नपाएको र स्वयम प्रभावित नै विस्थापित हुनु परेकोप्रति सरकारको ध्यानाकर्षण भई समग्र हिंसा प्रभावित महिलाहरूको सामाजिक एकिकरण र न्यायका लागि सरकार जिम्मेवार हुन आवश्यक छ ।

लुभराज न्यौपाने
कार्यकारी निर्देशक